

JÕULURAAMAT



KIRJASTUS OSKAR LUIK, TARTUS



eil karjastel väljal
 Vist mure on käes,
 Et patuste lootus
 Ei ilmu ju väes,
 Mis Aabrami kinnitus,
 Iisaki rõõm,
 Mis Jakobi julgus
 Ja Taaveli kroon,
 Ja Taaveli kroon.

Näe, taevas lööb valgeks
 Ja läigib kui päik'!
 Üks ingel neil' ilmub,
 Sest ehmatab kõik:
 Ta riided on valged,
 Ta jume on helk,
 Ta särab ja hiilgab
 Kui heledam välk,
 Kui heledam välk.

Ju kumab kõik loodus
 See paistuse sees,
 Ja äkitselt seisab
 Ta karjaste ees.
 Ta ütleb: „Miks kardate?
 Lõpku kõik hirm!
 Teil Kristus on sündind,
 Oh vaatke, mis arm!
 Oh vaatke, mis arm!“

Ja ingligna nähakse
 Pühade hulk,
 Kes Issanda kiidab,
 Ei appi meil tuln'd.
 „Au Jumalal' kõrges
 Ja rahvast hää meel!“
 Kes usust saab õigeks,
 Sel rahu on tääl!
 Sel rahu on tääl!

ARH A-119573





ga see sündis neil päevil, et keiser Augustusest välja läks sõna, et kõik maailm pidi üles kirjutatama. Ja kõik läksid endid laskma üles kirjutada, igaüks oma linna.

Siis läks ka Joosep Kaalileemaalalt Naatsareti linnast üles Juudamaale Taaveti linna, mida hüütakse Petlemaks, sellepärast et ta oli Taaveti soost ja pärismaalt, et lasta end üles kirjutada Maria, oma kihlatud naisega, kes oli käima pääl. Aga kui nad säääl olid, sai aeg täis, et ta pidi maha saama. Ja ta tõi oma esimese Poja ilmale, ja mähkis teda, ja pani ta maha sõime, sest neil ei olnud muud aset majas.

Ja säälsamas väljal olid karjased õitses ja hoidsid öösi oma karja.

Ja vaata, Issanda ingel seisis nende juures, ja Issanda au paistis nende ümber ja nad kartsid üliväga. Aga ingel ütles neile: „Ärge kartke! sest vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis kõigele rahvale peab saama: sest teile on täna Taaveti linnas Õnnistegija sündinud, kes on Issand Kristus.

Ja see olgu teile täheks: te leiате lapse mähitud ja sõimes magavat.“

Ja äkitselt oli inglīga taeva sõjaväe hulk; need kiitsid Jumalat ja ütlesid: „Au olgu Jumalale kõrges ja maa pääl rahu ning inimestest hääl meel!“

Luuka ev. 2. ptk.1-14



h sa õnnistav,
Oh sa rõõmustav
Püha, kallis jõuluaeg!
Ilm oli hukas.
Kristus on sündind,
Ristirahvas, ristirahvas,
rõõmusta!

Oh sa õnnistav,
Oh sa rõõmustav
Püha inglite lauluaeg!
Petlema mäe pääl
Kuuldakse nüüd hääl:
Ristirahvas, ristirahvas,
rõõmusta!

Oh sa õnnistav,
Oh sa rõõmustav
Patustele õnneaeg!
Kristus on sündind,
Meid lunastanud,
Ristirahvas, ristirahvas,
rõõmusta!







üha öö, õnnistud öö!

Lapsuke vaikselti

Hingab Maria põlvede pääl!

Joosep valvel on,

Palvetab sääl:

„Maga, patuste rõõm,

Maga, patuste rõõm!“

Püha öö, õnnistud öö!

Ingli hääl välja pääl

Laulab hõisates: „Halleluuja!“

Rõõmu kuulutab

Karjastel' ta:

„Kristus sündinud teil’,

Kristus sündinud teil’!“

Püha öö, õnnistud öö!

Ilmamaa, rõõmusta:

Sulle sündinud Lunastaja,

Armum kuulutab

Kõigile ta.

„Päästja tulnud on meil’,

Päästja tulnud on meil’!“



h kuusepuu, oh kuusepuu,
Kui haljad on su oksad
Ei mitte üksnes suisel a'al,
Vaid talvel ka siin külmal maal!
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Kui haljad on su oksad!

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa oled mulle armas.
Sind jõuluks metsast tuuakse,
Ja küünlad külge pannakse.
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa oled mulle armas.

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Su küljes jõuluringid!
Su hiilgav valgus rõõmustab,
Meil' taevast meelde tuletab.
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa rõõmu meile kingid.





K

ui armsast' jõulupuu nüüd hiilgab,
Ta paistus väga kallis meil'!
Meid kõiki rõõmuga ta täidab,
Kui üleiks: „Kristus sündind teil’!“

Kõik lapsed seisvad rõõmsal näol,
Suu naerab, süda rõõmustab.
Oh õnnist rõõmu kallil jõulul,
Mis kõigi vaimu juhatab.

Kaks inglit rõõmsast' tuppä tulid,
Ei ükski silm küll näinud neid;
Nad jõulupuu ees palvet tegid
Ja teretasid lahkelt meid:

„Oh õndsad lapsed, õndsad vanad,
Kes jõulurõõmu maitsete,
Teil jõulupühad väga kenad,
Kui karjastega ruttate

Pellema lauta Jeesust vaal'ma,
Ja teda kiitma, tänema.
Me tuleme teid sinna saatma,
Ja valgust teile näitama.“

Suur valgus paistab jõuluöösel,
Oh rõõmu, rõõmu patustel!
Nüüd, lapsed, vanad, lõlke palvel'!
Immanuel toob elu meil'.

